

viure ^{als} pirineus

Viure als Pirineus, 01/09/22

Maragda Farràs: “És difícil al Pirineu tenir un pensament crític, l’art contemporani està molt centralitzat”

Maragda Farràs a cal Tor de Mussa, a la Cerdanya / FS

Joves del Pirineu

Maragda Farràs Aloy té 26 anys i és enginyera de disseny industrial. Ha impulsat un espai de creació i allotjament d'artistes a Mussa, a la Cerdanya.

El confinament et va empènyer a tornar a viure al Pirineu... De fet, ja tenia pensat deixar la feina per viatjar, conèixer i aprendre d'una manera lliure, sense una data concreta de tornada, però el confinament va alterar els meus plans. No em sentia feliç a Barcelona, i a la feina tampoc, així que vaig decidir tornar a viure al Pirineu i destinar els diners estalviats a crear un projecte que no fos efímer, sinó on pogués tornar sempre si mai me n'anava.

I vas pensar a convertir Cal Tor de Mussa, una casa del segle XIX, en un centre de creació... En un principi només es tractava de construir un taller per a mi, on pogués crear i experimentar en un entorn tranquil. El cas és que van començar a venir amics, vam fer projectes conjunts i la idea va anar evolucionant cap a un enfocament més comunitari i obert, un espai d'allotjament i taller d'artistes.

No em sentia feliç a Barcelona, i a la feina tampoc, així que vaig decidir tornar a viure al Pirineu i crear un projecte que no fos efímer.

Això em recorda força el Centre d'Art i Natura de Farrera... Sí, ells van ser pioners. Crec que els dos projectes poden tenir similituds, la ubicació en un entorn natural de muntanya i amb un ric patrimoni arquitectònic i cultural al voltant, ens converteixen als dos en un marc idoni pel treball de camp, la recerca, l'estudi i la creació. Compartim una filosofia semblant i participem en la mateixa xarxa, que és la *Xarxa d'espais de producció i creació de Catalunya*, al servei de la producció cultural contemporània.

En quin punt es troba ara mateix el projecte? Les obres per rehabilitar l'antic galliner, on s'ubica el Taller d'Entorns, s'han allargat molt, però finalment han acabat. Ara, amb el meu company, començarem el procés de disseny i fabricació del mobiliari, que volem que sigui molt adaptable, artesanal, pensat des de la funcionalitat i amb materials sostenibles. La nostra formació en el camp del disseny de producte també ens serà molt útil. Aquest agost ja hem començat a fer tallers i a partir de l'octubre ja hi haurà una programació. Les persones interessades ens poden seguir a [@entorns.io](https://www.entorns.io) i també demanar-nos informació a info@entorns.io

"Encara existeix poca cultura de reutilització, de donar una segona vida als objectes i materials que ja han estat utilitzats."

Poses molt èmfasi en la cultura de la reutilització... Sí, existeix cada dia més una cultura del reciclatge en el sentit de separar i posar en el contenidor corresponent. Però molt poca, encara, quant a la reutilització, a donar una segona vida als objectes i materials que ja han estat utilitzats. Això al nord d'Europa ho tenen molt més desenvolupat. Entenc que cada dia és més necessari i voldria que aquest fos un aspecte implícit del nostre projecte.

Cap a on voleu enfocar l'espai creatiu? Volem focalitzar en el desenvolupament i creació de peces amb materials autòctons i l'experimentació amb nous materials naturals sostenibles, com són els materials a base de cel·lulosa o fongs. Fomentant així als joves artistes, l'experimentació amb noves matèries netes i l'enriquiment de la zona culturalment

"Existeix un problema de centralització de l'art contemporani en les grans ciutats i és molt difícil al Pirineu tenir un pensament crític"

A qui va dirigit Taller d'Entorns? A tothom. L'art no té un públic específic, cadascú el fa i cadascú l'interpreta com vol. Als tallers pot haver-hi perfils més professionals i altres que potser no ho són tant, però no exclouen a ningú.

Precisament, en aquest sentit, volem que els tallers siguin plenament democràtics.

I el moment artístic i creatiu al Pirineu com el veus? El veig cada cop més ric, així i tot, hi ha molta feina per fer, sobretot en allò que es refereix a l'art contemporani. Existeix un problema de centralització de l'art contemporani en les grans ciutats i és molt difícil al Pirineu tenir un pensament crític quan no l'has viscut perquè falten referències.